

Sygn. akt XVII AmA 67/08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2008r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd \Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Witkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Marcin Piotrowski

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 201)8r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z odwołania Stowarzyszenia (...) w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

onałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Stowarzyszenia (...) w W. od Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 czerwca 2008 roku Nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od Stowarzyszenia (...) w W. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Maria Witkowska

XVII AmA 67/08

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2008 roku nr (...) pozwany - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu, nałożył na powoda - Stowarzyszenie (...) z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości 1.565.334 złotych, co stanowi równowartość 437.000 euro, z tytułu zwłoki, tj. 1.000 euro za każdy z 437 dni zwłoki, licząc od dnia 31 stycznia 2007 roku do dnia 11 kwietnia 2008 roku w wykonaniu decyzji Prezesa UOKiK nr (...)z dnia 16 lipca 2004 roku w części dotyczącej nakazania zaniechania nadużywania przez powoda pozycji dominującej na krajowym tynku zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów muzycznych.

Swoje rozstrzygnięcie w sprawie Prezes UOKiK oparł na następujących ustaleniach i ocenach:

Zdaniem Prezesa UOKiK za warunek uznania za wykonaną decyzji Prezesa UOKiK nr (...) z dnia 16 lipca 2004 roku należy uznać: a) zaprzestanie przez powoda wymuszania na swoich członkach udzielania wyłącznego upoważnienia do zarządzania prawami do tych utworów (udzielania licencji na korzystanie z tych utworów) w zakresie publicznego wykonania oraz nagrań mechanicznych; b) zaprzestanie przez powoda wymuszania na autorach, którzy oddali mu utwory pod ochronę bez stosunku członkostwa, udzielania wyłącznego upoważnienia do zarządzania prawami do tych utworów (udzielania licencji na korzystanie z tych utworów) w zakresie publicznego wykonania; c) zaprzestanie przez powoda uzależniania sprawowania zbiorowego zarządu tymi prawami na rzecz członków oddania w zarząd łącznie prawa udzielania zezwoleń na wykonanie publiczne utworów, ich nagrywanie mechaniczne oraz nadania radiowo-telewizyjne.

Według stanowiska Prezesa UOKiK pełne zaniechanie stosowania przez powoda udowodnionych mu praktyk wymaga zmiany zasad zbiorowego zarządu prawami autorskimi w relacjach z nowo przyjmowanymi autorami, którzy zechcą powierzyć powodowi zarządzanie swoimi prawami, a także stworzenie możliwości zmiany zasad powierzania praw autorom, którzy już powierzyli (...) zarząd swoimi prawami autorskimi.

Prezes UOKiK uznał, że zaniechanie stosowania praktyk z decyzji nr (...) wymaga stwierdzenia, czy autorzy mogą swobodnie decydować o wyborze – w zakresie wynikającym z w/w decyzji – zasad, na jakich powierzają powodowi prawa w zarząd, a powód

nie rezerwuje sobie prawa do weryfikowania wniosków autorów i ostatecznego decydowania o ich uwzględnieniu lub też nie.

W ocenie Prezesa UOKiK, wymogom określonym w jego decyzji nr (...) odpowiadają uchwały Zarządu (...) z dnia 28 lutego 2008 roku i Rady (...) z 29 lutego 2008 roku. Pozwany uznał przy tym, że samo formalne przyjęcie powołanych uchwał nie oznacza jeszcze wykonania przez powoda decyzji Prezesa UOKiK, lecz dopiero skierowanie bezpośrednio do każdego klienta (...) oferty zmiany dotychczasowych „Zobowiązań organizacyjnych” i umów, jeżeli twórcy wyrażą taką wolę.

Zdaniem Prezesa UOKiK dopiero rozesłanie przez powoda do wszystkich osób, których prawami zarządza, pisemnej informacji o możliwości podpisania aneksu do umowy z (...) stworzyło warunki uznania decyzji (...) za wykonaną. Ponieważ rozsyłanie w/w pisemnych informacji powód zakończył w dniu 11 kwietnia 2008 roku, Prezes UOKiK uznał, że datą wykonania decyzji nr (...) była ta właśnie data.

Prezes UOKiK przyjął nadto, że terminem wystarczającym na wykonanie decyzji nr (...) był okres dwóch miesięcy, liczony od dnia 30 listopada 2006 roku, tj. od momentu uprawomocnienia się decyzji nr (...).

W ocenie Prezesa UOKiK za przyjęciem takiego okresu przemawiał charakter sprawy, zakres koniecznych działań niezbędnych, by w pełni wykonać decyzje Prezesa UOKiK, statutowy tryb wprowadzania zmian od zasad zbiorowego zarządzania oraz poglądy orzecznictwa. Za okres niewykonywania decyzji Prezes UOKiK przyjął 437 dni, jaki upłynęły od dnia 31 stycznia 2007 roku do dnia 11 kwietnia 2008 roku i potraktował ten okres jako zwłokę w jej wykonaniu.

W ocenie pozwanego, skoro powód dopuścił się zwłoki w wykonaniu decyzji nr (...), to Prezes UOKiK decyzją z dnia 24 czerwca 2008 roku nr (...) nałożył na niego karę pieniężną.

Przy ustalaniu wymiaru kar¹ pieniężnej Prezes UOKiK uznał, że:

- zwłoka w wykonaniu decyzji była umyślna,
- uchylanie się przez powoda od obowiązku wykonania decyzji, mimo tego, że w końcu została wykonana, miało charakter uporczywy i długotrwały,
- decyzja nr (...) była wykonana bardzo opieszale, zaś powód przy jej wykonaniu wykazał się lekceważącym stanowiskiem,
- na dzienny wymiar kary pieniężnej miał wpływ znaczny stopień zagrożenia interesu publicznego,
- powód był uprzednio prawomocnie uznany odpowiedzialnym za naruszanie zakazu praktyk ograniczających konkurencję,
- kara pieniężna spełni przypisywane jej cele gdy będzie uwzględniać potencjał ekonomiczny wyrażający się w wynikach finansowych osiągniętych przez powoda,
- jako okoliczność wpływającą na obniżenie kary miał wpływ fakt, że powód ostatecznie wykonał decyzję nr (...).

Wymierzona kara pieniężna została ustalona w wysokości 1.000 za każdy z 437 dni zwłoki, licząc od dnia 31 stycznia 2007 roku do dnia 11 kwietnia 2008 roku.

Od powyższej Decyzji powód złożył odwołanie domagając się jej uchylecia, ewentualnie jej zmiany i orzeczenie przez Sąd, co do istoty sprawy oraz zasądzenia zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

I. naruszenie prawa materialnego:

a) art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów:

- poprzez nałożenie na (...) kary za 437 dni zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa UOKiK nr (...)— licząc od dnia 31 stycznia 2007r. do dnia 11 kwietnia 2008r. — w sytuacji, gdy orzeczenie kasacyjne Sądu Najwyższego zapadło w dniu 6 grudnia 2007r., a w dacie 12 grudnia 2007r. (...) wdrożyło proces podejmowania uchwał mających na celu wykonanie decyzji i ostatecznie w dniu 29 lutego 2008r. podjęło ostateczną uchwałę w tym zakresie i natychmiast przystąpiło do jej realizacji,

ewentualnie:

- poprzez nałożenie opisanej wyżej kary, pomimo że istniały podstawy do jej nienakładania, nawet gdyby przyjąć, iż decyzja stała się prawomocna w dacie oddalenia apelacji przez Sąd Apelacyjny;

b) art. 106 § 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2006r., Nr 90, poz. 631 z późn. zm.) poprzez nieuwzględnienie okoliczności, że zakres obowiązków skarżącego, jako organizacji zbiorowego zarządzania wyznaczony jest zakresem wykonywanego zbiorowego zarządu,

c) w razie nieuwzględnienia zarzutu naruszenia art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów — art. 111 tej ustawy w zw. z art. 7 k.p.a. i art. 233 k.p.c. poprzez dowolne ustalenie przesłanek wysokości kary nałożonej zaskarżoną decyzją.

II. naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na wynik sprawy:

a) art. 6 k.p.a. i 8 k.p.a. w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji konsumentów poprzez nałożenie kar)') pieniężnej w sytuacji, gdy strona nie dopuściła się zwłoki w wykonaniu decyzji, przez co podważone zostało zaufanie do organów Państwa, a także poprzez wydanie orzeczenia niezgodnego z publicznie reprezentowaną przez Prezesa UOKiK wykładnią przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, dotyczących nakładania kar,

b) art. 7 k.p.a. w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez zaniechanie dokonania niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy ustaleń faktycznych oraz wadliwość ustaleń dokonanych;

c) art. 233 k.p.c. w zw. z art. 84 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów.

Powód wniósł ponadto o zaliczenie w poczet materiału dowodowego dowodów zebranych w toku postępowania przed Prezesem UOKiK w sprawie nr (...), zakończonej decyzją Prezesa UOKiK z dnia 24.06.2008r., nr (...) oraz przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków:

a) J. B., E. K. (1) na okoliczność prowadzenia po dniu 29 listopada 2006r., w sposób niesformalizowany w gronie dyrektorów, pracowników (...)u i kierowników wydziałów merytorycznych — narad i dyskusji na temat skutków decyzji Prezesa UOKiK z 2004 dla funkcjonowania Stowarzyszenia, sposobu i trybu wprowadzenia jej w życie, a także na temat wynikającej z wprowadzenia w życie Decyzji Prezesa konieczności dokonania dalszych zmian, w tym zmian statutowych w sferze praw członkowskich

b) Z. K. na okoliczność prac Prezydium Zarządu, Zarządu Stowarzyszenia i Rady Stowarzyszenia oraz podejmowanych przez te organy decyzji i uchwał w związku z decyzją Prezesa UOKiK z 2004r., na okoliczność warunków, możliwości i skutków wykonania tej decyzji oraz okoliczność motywów i celów uchwały Zarządu i Rady Stowarzyszenia z dnia 12 i 14 grudnia 2007r.

c) E. K. (2) na okoliczność zasad zwoływania, obradowania i podejmowania uchwał przez organy władz (...); na okoliczność przekazywania twórcom istotnych informacji dotyczących działalności (...)u i zasad zbiorowego zarządu - w tym na temat sposobu przekazania twórcom treści uchwały władz (...)u z dnia 28 i 29 lutego 2008r; na okoliczność rekcji twórców (w tym członków grupy (...)) na decyzję Prezesa UOKiK z 2004, wyroki sądowe z dnia 29 listopada 2006r. i 6 grudnia 2007r. oraz uchwały władz (...), ogłoszone w Internecie oraz na rozesłane twórcom w wykonaniu uchwały Rady (...) z dnia 29 lutego 2008r. propozycji aneksów do wiążących ich umów z (...)em

d) przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron na okoliczność warunków, możliwości i skutków wykonania decyzji z 2004 roku, w szczególności przed wydaniem wyroku przez Sąd Najwyższy.

W uzasadnieniu odwołania powód, odnośnie zarzutu naruszenia art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakwestionował przyjęcie daty 29 listopada 2006, jako daty uprawomocnienia decyzji nr (...), z którą wiąże się obowiązek niezwłocznego wykonania decyzji. Powód argumentuje to tym, że Prezes UOKiK zwlekał z wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w oczekiwaniu na wynik postępowania kasacyjnego. Zdaniem powoda Prezes UOKiK nie powinien wymierzać kary pieniężnej za okres do czasu wydania wyroku Sądu Najwyższego powiększony o czas, w którym, realistycznie rzecz biorąc, decyzja Prezesa UOKiK mogła zostać wykonana przez powoda.

Odnośnie zarzutu naruszenia art. 106 § 3 ustawy⁷ o prawie autorskim i prawach pokrewnych powód podniósł, że pozwany dokonał błędnego ustalenia, że uchwały Zarządu i Rady (...) z dnia 12 grudnia 2007 roku i z dnia 14 grudnia 2007 roku nie stanowią wykonania decyzji nr (...). Pozwany utrzymuje, że uchwały były działaniem doraźnym mającym pozwolić niezwłocznie osiągnąć skutki definitywnych zmian, do czasu zakończenia prac nad wprowadzeniem zmian w treści Zobowiązania organizacyjnego i w umowie o powierzeniu (...) praw przez twórców. Nadto zdaniem powoda skoro w świetle art. 106 §3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych mógłby odmówić podjęcia się zbiorowego zarządu prawami „z ważnych powodów”, to również mógł i powinien odwołać się do ustawowej terminologii i ustalić w uchwale, że będzie odmawiał przyjęcia wniosków o zawężenie powierzenia praw „z ważnych powodów, uzasadnionych niezbędnymi wymogami wykonywania zbiorowego zarządu”. Według powoda stanowisko (...) podlegałoby ocenie sądu rozstrzygającego żądanie twórcy zobowiązania (...) do określonego działania.

W zakresie zarzutu naruszenia art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 7 k.p.a. i art. 233 powód podniósł, że decyzja (...) została przez niego wykonana jeszcze przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Zdaniem powoda, pozwany bezpodstawnie, w sposób dowolny, ustalił, że pozostawanie przez (...) w zwłoce było umyślne, uporczywe i długotrwałe oraz, że jego praktyka stanowiła znaczny stopień zagrożenia interesu publicznego, a także, że (...) zostało uprzednio prawomocnie uznane odpowiedzialnym naruszenia zakazu praktyk ograniczających konkurencję. Według powoda pozwany również zignorował fakt, że wszystkie nałożone na (...) kary pokryją sami twórcy, bo (...) własnych środków pieniężnych nie ma i mieć nie może, jako organizacja o celach

niezarobkowych. Zdaniem pozwanego również posłużenie się przy wymiarze kary kryterium „potencjału finansowego (...)” pozbawione było ustawowej podstawy.

W ocenie powoda pozwany naruszył art. 6 k.p.a. w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ponieważ: a) powodowi nie można postawić zarzutu dopuszczenia się zwłoki w realizacji zobowiązań wynikających z decyzji nr (...), b) działanie Prezesa UOKiK godzi w prawa i interesy autorów, którzy karę tę zmuszeni byłiby uiścić, bowiem jedyne środki finansowe (...) to wynagrodzenie autorskie twórców, na rzecz których wykonuje zbiorowy zarząd prawami autorskimi, c) zaskarżona decyzja została wydana w sprzeczności z dotychczasową linią orzecniczą Prezesa UOKiK.

Zarzut naruszenia art. 7 k.p.a. w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. w zw. z art. 84 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów powód uzasadnia tym, iż Prezes UOKiK w sposób dowolny przyjął zarówno datę 29 listopada 2006 roku jako datę powstania obowiązku niezwłocznego wykonania decyzji (...) jak i uznał, wbrew zgromadzonemu materiałowi dowodowemu, że decyzja ta aż do 11 kwietnia 2008 roku (przez 437 dni) nie była wykonana. Powód podniósł, że oczekiwał z wykonaniem decyzji nr (...) na wyrok Sądu Najwyższego. Nadto zastrzeżenia powoda budzi ustalenie daty realizacji decyzji nr(...)

21 (...) na dzień zakończenia procesu indywidualnego powiadamiania wszystkich autorów wskazując, że powiadamianie dotyczyło grupy 10.554 odbiorców więc było z konieczności rozciągnięte w czasie.

Powód zakwestionował również stanowisko Prezesa UOKiK, zgodnie z którym wykonaniem decyzji może być tylko skierowanie bezpośrednio do każdego klienta (...) oferty⁷ zmiany dotychczasowych zobowiązań organizacyjnych i umów. Zdaniem powoda, brak jest również podstaw do przyjęcia, że wystarczający termin na wykonanie decyzji (...) to dwa miesiące. Termin ten, według powoda, nie uwzględnia czasu niezbędnego do spełnienia nałożonego obowiązku. Powód podniósł, że obawiał się, że realizacja decyzji nr (...) stanowić będzie w istocie rezygnację z systemu, który chronił autorów przed przewagą użytkowników a w konsekwencji może doprowadzić do osłabienia systemu zbiorowego zarządu. Skarżona decyzja wyraża, zdaniem powoda, niezrozumienie istoty działania (...) jako stowarzyszenia, a nie „klasycznego przedsiębiorstwa”.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania w całości i oddalenie wniosku o przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków: J. B., E. B.-

K., Z. K. oraz o przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron na okoliczności wskazane w odwołaniu powoda.

Pozwany wniósł ponadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie — Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Bezsporne pomiędzy stronami jest, że powód — Stowarzyszenie (...) z siedzibą w W. działa w formie stowarzyszenia i w oparciu o zezwolenie udzielone decyzją Ministra Kultury i Sztuki nr (...) z dnia 1 lutego 1995 roku, zmienione decyzjami nr (...) z dnia 23 października 1998 roku oraz nr (...) z dnia 28 lutego 2003 roku oraz w oparciu o postanowienia Statutu, uchwalonego przez Nadzwyczajne Walne Zebranie Statutowe (...) w dniu 26 lutego 1987 roku, zmienionego Uchwałą Zjazdu Delegatów z dnia 7 grudnia 1997 roku. W statucie zawarte są również postanowienia dotyczące procedury ustanawiania zasad przyjmowania przez powoda utworów pod ochronę. Według statutu zasady zbiorowego zarządu prawami autorskimi członków powoda uchwalane są przez Radę Stowarzyszenia na wniosek Zarządu i po wysłuchaniu Komisji Rewizyjnej (§32 pkt 3 statutu). Statut w § 17 reguluje także sytuację twórców niebędących członkami (...) w ten sposób, że Prezydium Zarządu Stowarzyszenia może zapewnić ochronę twórcom polskim.

Bezsporne jest także, że w dniu 16 lipca 2004 roku Prezes UOKiK wydał Decyzję nr (...), w której:

- uznał za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust.

1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o ochronie konkurencji i konsumentów, nadużywanie przez powoda pozycji dominującej na krajowym rynku zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów muzycznych poprzez wymuszanie na autorach, oddających utwory pod ochronę będących członkami tego stowarzyszenia, udzielenia powodowi wyłącznego upoważnienia do zarządzania prawami do tych utworów (udzielania licencji na korzystanie z tych utworów) w zakresie publicznego wykonania oraz nagrań mechanicznych - i nakazał zaniechania jej stosowania;

- uznał za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust.

1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nadużywanie przez powoda pozycji dominującej na krajowym rynku zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów

muzycznych poprzez wymuszanie na autorach, oddających utwory pod ochronę niebędących członkami tego stowarzyszenia, udzielenia powodowi wyłącznego upoważnienia do zarządzania prawami do tych utworów (udzielania licencji na korzystanie z tych utworów) w zakresie publicznego wykonania - i nakazał zaniechania jej stosowania;

- uznał za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nadużywanie przez powoda pozycji dominującej na krajowym rynku zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów muzycznych poprzez uzależnianie sprawowania zbiorowego zarządu tymi prawami na rzecz osób będących członkami tego stowarzyszenia, od oddania w zarząd łącznie prawa udzielania zezwoleń na wykonanie publiczne utworów, ich nagrywanie mechaniczne oraz nadania radiowo-telewizyjne - i nakazał zaniechania jej stosowania;
- uznał za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust.

1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nadużywanie przez powoda pozycji dominującej na krajowym rynku zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów muzycznych poprzez wymuszanie na autorach, oddających utwory pod ochronę niebędących członkami tego stowarzyszenia, udzielenia powodowi wyłącznego upoważnienia do zarządzania prawami do tych utworów (udzielania licencji na korzystanie z tych utworów) w zakresie nagrań mechanicznych i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 1 stycznia 2004 roku;

- uznał za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust.

1 i 2 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nadużywanie przez powoda pozycji dominującej na krajowym rynku zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów muzycznych poprzez uzależnianie sprawowania zbiorowego zarządu tymi prawami na rzecz autorów, niebędących członkami tego stowarzyszenia, od oddania w zarząd łącznie prawa udzielania zezwoleń na wykonanie publiczne utworów, ich nagrywanie mechaniczne oraz nadania radiowo-telewizyjne i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 1 stycznia 2004 roku;

- nie stwierdził stosowania przez powoda praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na krajowym rynku zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów muzycznych poprzez ograniczanie autorom swobody określenia warunków sprawowania przez powoda zbiorowego zarządu ich prawami autorskimi w zakresie

publicznych wykonań oraz nagrań mechanicznych, w stopniu nieuzasadnionym potrzebami skutecznego zarządzania tymi prawami.

- nałożył na powoda karę pieniężną w wysokości 500.000 zł płatną do budżetu państwa.

Od powyższej Decyzji powód wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2006 roku sygn. akr XVII AmA 84/04 Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił wniesione przez powoda odwołanie.

Od powyższego Wyroku powód w dniu 8 lutego 2006 roku wniósł apelację.

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2006 roku sygn. akt VI ACa 504/06 Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację wniesioną przez powoda. Tym samym decyzja nr (...) z dnia 16 lipca 2004 roku stała się prawomocna.

Od powyższego wyroku powód wniósł skargę kasacyjną, którą Sąd Najwyższy oddalił wyrokiem z dnia 6 grudnia 2007 roku sygn. akt III SK 16/07.

Okolicznością bezsporną jest także, że w dniu 10 grudnia 2007 roku Prezes UOKiK wszczął postępowanie wyjaśniające o sygn. akt (...) mające na celu ustalenie, czy decyzja Prezesa UOKiK nr (...) z dnia 16 lipca 2004 roku została wykonana. W następstwie postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK wszczął w dniu 29 stycznia 2008 roku, postępowanie w sprawie nałożenia na powoda kary pieniężnej, o której mowa w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z podejrzeniem pozostawania w zwłoce w wykonaniu decyzji Prezesa UOKiK nr (...)

Po uprawomocnieniu się decyzji Prezesa UOKiK nr (...) tj. po dniu 29 listopada 2006 roku rozpoczęto w (...) dyskusje o charakterze nieformalnym na temat skutków tej decyzji oraz zaczęto prowadzić prace o charakterze analityczno konsultacyjnym.

W styczniu 2007 roku powód zaczął rozważać wniesienie do Sądu Najwyższego skargi kasacyjnej a w lutym 2007 roku powód uwzględnił w „Zamierzeniach na rok 2007” podjęcie prac nad nowym modelem umowy o wykonanie zbiorowego zarządu prawami autorskimi oraz nawiązano współpracę z zewnętrzną kancelarią prawną w sprawie ewentualnego wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku.

W dniu 18 kwietnia 2007 roku Prezydium Zarządu powoda podjęło uchwałę w sprawie powołania Komisji mającej na celu pracę nad zmianą treści umowy o wykonanie zbiorowego zarządu prawami autorskimi.

W dniu 28 maja 2007 roku zawarta została umowa na dokonywanie stałego przeglądu i analizy orzecznictwa i piśmiennictwa w zakresie m.in. prawa ochrony konkurencji i funkcjonowania organizacji zbiorowego zarządzania.

W dniu 30 maja 2007 roku odbyła się dyskusja Komisji powołanej przez Prezydium Zarządu (...) nad zestawieniem tez z orzecznictwa i uzasadnienia decyzji Prezesa UOKiK. W czerwcu 2007 roku w związku z pracami w/w Komisji zwrócono się do wybranych zagranicznych związków ochrony praw autorskich o przekazanie aktualnych stosowanych przez nich wzorów umów z autorami.

W dniach 12 września 2007 roku i 22 września 2007 roku w/w Komisja opracowała założenia do propozycji zmian „Zobowiązania organizacyjnego”, które zostały przedstawione na posiedzeniu Prezydium Zarządu powoda. W listopadzie 2007 roku w/w Komisja opracowała wstępne projekty umowy „Powierzenie autorskich praw majątkowych do zbiorowego zarządzania przez Stowarzyszenie (...)”. Prezydium Zarządu powoda zaakceptowało treść projektowanej umowy i postanowiło przekazać ją pod obrady Rady powoda.

W dniu 12 grudnia 2007 roku Zarząd powoda, a w dniu 14 grudnia 2007 roku Rada powoda podjęły uchwały „w sprawie zasad wykonywania zbiorowego zarządzania przez Stowarzyszenie” dotyczące powierzania zarządu prawami autorskimi”. W uchwałach tych postanowiono, co następuje:

„1. Przyjąć następujące zmiany „ Zobowiązania organizacyjnego” oraz zasad powierzania pod ochronę (...).
praw do zbiorowego zarządzania przez osoby nie będące członkami Stowarzyszenia, przy założeniu identycznego traktowania tych kategorii umów powierzenie, poprzez uwzględnienie możliwości: a) powierzenia praw do zbiorowego zarządzania jedynie w odniesieniu do wybranych pól eksploatacji z możliwością odniesienia tego ograniczenia jedynie do określonej kategorii utworów zarządzanych przez Stowarzyszenie, b) zastrzeżenia niewyłączonego powierzenia praw do zbiorowego zarządzania c) ograniczenia terytorialnego zakresu powierzenia, d) przyjęcia rocznego okresu wypowiedzenia umowy o powierzeniu praw, ze skutkiem na koniec roku kalendarzowego;

2. Zobowiązać Komisję powołaną przez Prezydium Zarządu w dniu 18.04.2007 r. i Biuro Stowarzyszenia do przygotowania w trybie pilnym tekstu Zobowiązania organizacyjnego i umowy o powierzenie praw,”

3. Po wpłynięciu projektów umów zwołać nadzwyczajne zebrania Zarządu i Rady Stowarzyszenia celem podjęcia uchwał w sprawie tych dokumentów, zgodnie z 32 pkr 3 Statutu Stowarzyszenia”.

Prezes UOKiK uznał, że wymienione uchwały nie odpowiadają wymogom określonym w decyzji nr (...) ponieważ według ich postanowień (...) nadal mógł wymuszać na autorach powierzenie mu zbiorowego zarządu w zakresie przez siebie ustalonym, pod pretekstem tego, że jest to niezbędnym wymogiem wykonywania zbiorowego zarządzania.

W dniach 8 stycznia 2008 roku i 10 stycznia 2008 roku opracowano projekty umowy, która według założeń miała być wspólna dla wszystkich uprawnionych, członków i nie członków.

W dniu 18 stycznia 2008 roku powód przekazał do Kancelarii \v.. projekt umowy „Powierzenie autorskich praw majątkowych do zbiorowego zarządzania przez Stowarzyszenie (...)” do zaopiniowania pod kątem zgodności z prawem ochrony konkurencji.

W dniu 6 lutego 2008 r. Prezydium Zarządu (...) zaakceptował rozwiązanie przewidziane projektem umowy jako dokument wyznaczający kierunek dalszych prac nad nową umową o powierzenie praw autorskich przez Zjazd Delegatów, planowany na grudzień 2009 r.,

władny do podejmowania kierunkowych decyzji, dotyczących funkcjonowania (...) (k ..akt adm.).

Projektowana umowa zawiera m.in. następujące postanowienia:

„§ 1.1. Powierzam niniejszym Oświadczeniem (zwanym dalej Powierzeniem pra w) Stowarzyszeniu (...) (zwanym dalej Stowarzyszeniem), na zasadzie przeniesienia powierniczego, autorskie prawa majątkowe do zbiorowego zarządzania do moich utworów słownych, muzycznych, słowno-muzycznych i choreograficznych (do utworów wymienionych w załączniku stanowiącym integralną część Powierzenia praw,) które powstały dotychczas lub powstaną w okresie obowiązywania niniejszego Powierzenia praw, w zakresie obejmującym:

1 / utrwalania i zwielokrotniania utworu, niezależnie od użytej techniki, w szczególności wytwarzania egzemplarzy utworu drogą: a) zapisu optycznego, b/ zapisu cyfrowego, c/zapisu analogowego,

2/ obrotu egzemplarzami, na których utwór utrwalono, w tym w zakresie: a/ wprowadzania do obrotu, b/ użyczenia, c/ najmu,

3/ rozpowszechniania utworu w inny sposób, a w szczególności w zakresie: a/publicznego wykonywania (udostępniania), b/ wystawiania, c/ wyświetlania, d/ odtworzeń

dźwiękiem, obrazem lub obrazem i dźwiękiem, w tym przy użyciu nośników bądź przy użyciu urządzeń służących do odbioru programu radiowego lub telewizyjnego,

4/ nadań, bez względu na użytą technikę, w tym: przewodowych lub bezprzewodowych, naziemnych lub satelitarnych, reemisji (nadań równoczesnych, dokonywanych w całości i bez zmian przez innego nadawcę), jak również dokonywanych, w innym czasie lub ze zmianami, przez tego samego lub innego nadawcę,

5/ trwałego lub czasowego wprowadzania do pamięci komputera albo innego urządzenia elektronicznego, umożliwiającego komunikowanie, zarówno w sieci przewodowej lub bezprzewodowej, zamkniętej, jak i dostępnej po spełnieniu określonych warunków,

6/publicznego udostępniania utworów w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym, w szczególności korzystania interaktywnego,

7/ rozporządzania utworami na nośnikach dla własnego użytku nabywców, w tym osobistego oraz w celu publicznych wykonań, nadań, odtworzeń, wprowadzania do sieci, rozpowszechniania utworów za jej pomocą, najmu lub użyczenia,

8/ wykorzystania w innych utworach w postaci niestanowiącej opracowania, w tym w utworach dramatycznych, muzyczno-dramatycznych, choreograficznych, audiowizualnych lub multimedialnych, a także wykorzystania w postaci stanowiącej aranżację, instrumentację lub przystosowanie utworu do potrzeb nowego wykonania, w zakresie objętym pkt 1 – 6.”

„§1.2. Powierzenie praw dotyczy odpowiednio moich wkładów w utworach

współautorskich, zarówno nadających się do odrębnej eksploatacji jak i wkładów nierozłącznych.

(...)

„§ 7 Zakres Powierzenia praw może być przeze mnie ograniczony w drodze pisemnego oświadczenia przy dokonaniu Powierzenia praw, pod rygorem nieważności, przez wyłączenie poszczególnych pól eksploatacji wymienionych w §1. Oświadczenie takie może być złożone także w okresie późniejszym, z odpowiednim zastosowaniem zasad wypowiedzenia Powierzenia praw.”

„§ 8 Mimo dokonanego Powierzenia praw możliwe będzie wykonywanie przeze mnie osobiście zbiorowego zarządzania względem wszystkich, określonej kategorii lub poszczególnych utworów, jeżeli takie wykonywanie zostanie przeze mnie zastrzeżone w drodze oświadczenia złożonego Stowarzyszeniu na piśmie, pod rygorem nieważności, przy dokonaniu Powierzenia praw lub w okresie późniejszym, z odpowiednim zastosowaniem zasad

wypowiedzenia Powierzenia praw. Zastrzeżenie takie nie może być sprzeczne z ustawą o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub naturą zbiorowego zarządzania.”

(...)

„§ 13 Przeniesienie praw wchodzi w życie z dniem podpisania i przyjęcia go przez (...). Zastępuje z tą chwilą w zakresie nim objętym, wszelkie wcześniejsze czynności dokonane z (...)em, mające za przedmiot zbiorowe zarządzanie moimi prawami autorskimi.”

W dniu 6 lutego 2008 r. Prezydium Zarządu (...) ustaliło zarazem, że optymalnym rozwiązaniem będzie ograniczenie zmian do niezbędnego minimum, tj. uchwalenie jedynie aneksów do umów z autorami. Ustalono, że w wyniku planowanego na grudzień 2009 r. Zjazdu Delegatów zasady wynikające z tych Aneksów zostaną przeniesione do umowy o powierzenie praw autorskich przez autorów będących członkami (...) i tych, które nie mają tego statusu.

W dniu 28 lutego 2008 roku Zarząd powoda a w dniu 29 lutego 2008 roku Rada powoda podjęły uchwały dotyczące realizacji decyzji Prezesa UOKiK nr (...), których tekst został ogłoszony na stronie internetowej (...) w dniu 6 marca 2008 roku a w okresie od dnia 14 marca 2008 roku do dnia 11 kwietnia 2008 roku (...) rozesłał do wszystkich członków, spadkobierców twórców oraz autorów i wydawców, którzy powierzyli (...) ochronę praw autorskich pisemną informację o możliwości podpisania aneksu do umowy łączącej z (...), którym to aneksem można w szczególności wyłączyć z zakresu powierzenia praw poszczególne pola eksploatacji.

W treści tych uchwał stwierdza się, co następuje.

„I. Do obowiązującego wzorca „Zobowiązania organizacyjnego” oraz do wzorca umowy o powierzeniu Stowarzyszeniu praw autorskich do zbiorowego zarządzania dopuszcza się, według uznania składającego, dołączenie Aneksu, wprowadzającego wskazane przez składającego ograniczenia, o których mowa w pkt. 1 i 2 Uchwały. Aneks powinien być złożony Stowarzyszeniu na piśmie, pod rygorem nieważności i będzie stanowił integralną część odpowiednio „Zobowiązania organizacyjnego lub umowy o powierzeniu praw autorskich do zbiorowego zarządzania.

1. Autorzy podpisujący „Zobowiązanie organizacyjne” lub nieczłonkowie powierzający Stowarzyszeniu służące im prawa autorskie w zakresie zbiorowego zarządzania mogą: a) wyłączyć z zakresu powierzenia praw poszczególne pola eksploatacji, b) ograniczyć zakres terytorialny powierzania praw przez wyłączenie poszczególnych państw c)

zastrzec, że powierzenie praw może być wypowiedziane z zachowaniem sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec roku kalendarzowego.

2. Jeżeli ograniczenia, o których mowa w pkt 1 składane są po podpisaniu „Zobowiązania organizacyjnego” lub umowy o powierzeniu Stowarzyszeniu praw autorskich do zbiorowego zarządzania, oświadczenie o tym ograniczeniu powinno być dokonane z zachowaniem sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia, wywołując skutek na koniec roku kalendarzowego.”.

(...)

„III. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i ma odpowiednio zastosowanie także do osób, które przed dniem jej wejścia w życie dokonały powierzenia Stowarzyszeniu praw do z b i o ro wego za rząd zania. ’ \

„IV. Z dniem wejścia w życie niniejszej Uchwały tracą moc Uchwały w sprawie zasad wykonywania zbiorowego zarządzania przez Stowarzyszenie: Zarządu Stowarzyszenia z dnia 12.12.2007 r. i Rady Stowarzyszenia z dnia 14.12.2007 r.”\

Powyższy stan faktyczny nie jest sporny w sprawie.

Sąd postanowił oddalić wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków - J. B., E. K. (1) oraz J. K. a także z przesłuchania stron na okoliczności wskazane w odwołaniu, albowiem uznał, iż okoliczności te zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów natomiast przeprowadzenie wnioskowanych dowodów spowodowałoby zbytne przedłużenie postępowania sądowego a w konsekwencji narażenie na zarzut przewlekłości postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie — Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należało zważyć, że od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 listopada 2006 roku sygn. akt VI ACA 504/06 oddalającego apelację wniesioną przez powoda nie przysługiwał środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia. Orzeczenie sądu II instancji stało się więc prawomocne stosownie do treści art. 363 § 1 k.p.c. Tym samym droga odwoławcza od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 lipca 2004 roku nr (...) została wyczerpana a orzeczenie sądu II instancji było wykonalne.

W ocenie Sądu, powyższe oznacza, że od dnia 29 listopada 2006 roku na stronie zaczął ciążyć obowiązek wykonania nakazów wynikających z decyzji Prezesa urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 lipca 2004 roku nr (...)

Należy w tym miejscu wskazać, że w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym decyzja powinna być wykonana bez nieuzasadnionego zwlekania, w całości, z

uwzględnieniem czasu niezbędnego adresatowi do spełnienia nałożonego obowiązku (vide: wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 grudnia 2001 roku sygn. akt XVII Arna 45/00 oraz z dnia 25 czerwca 1992 roku sygn. akt. XVII Amr 8/92).

W ocenie Sądu, momentu wykonania decyzji Prezesa UOKiK utrzymanej prawomocnym wyrokiem sądu drugiej instancji nie należy oznaczać na dzień wydania orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Skarga kasacyjna jest bowiem nadzwyczajnym środkiem odwoławczym służącym do wzruszania prawomocnych orzeczeń i jako taka nie wstrzymuje wykonania prawomocnego orzeczenia, chyba że sąd drugiej instancji wstrzyma wykonanie zaskarżonego orzeczenia, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Nie zasługuje więc na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez przyjęcie przez Prezesa UOKiK daty 29 listopada 2006 roku, jako daty, z którą wiązał się obowiązek niezwłocznego wykonania decyzji. Zarzutu tego nic uzasadnia również, w ocenie Sądu, wszczęcie przez pozwanego po upływie pewnego okresu postępowania wyjaśniającego dotyczącego ustalenia, decyzja Prezesa UOKiK został wykonana.

Obowiązek niezwłocznego wykonania decyzji nie spoczywał bowiem na Prezesie UOKiK, ale obarczał wyłącznie adresata tej decyzji a zatem powoda.

Sąd zgadza się również z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, że przedsiębiorca, aby wykonać decyzję nakazującą zaniechania praktyk ograniczających konkurencję powinien skierować do swoich klientów „niebudzący wątpliwości sygnał co do gotowości” do zmiany dotychczasowych umów, „jeżeli tylko wyrażą taką wolę”(vide wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia

22 czerwca 2007 roku, sygn. akt VI Aca 8/07).

Odnosząc powyższy pogląd do przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że do uznania decyzji za wykonaną wystarczyłoby złożenie odpowiedniego oświadczenia woli w raki sposób, by jej adresat mógł zapoznać się z jego treścią.

Zdaniem Sądu powyższych warunków nie spełnia samo przyjęcie uchwał zgodnych w treści z decyzją Prezesa UOKiK, jak również ich ogłoszenie na stronie internetowej. Nie jest to sposób gwarantujący, że osoby, które powierzyły powodowi zarząd prawami autorskim, zapoznają się z treścią oświadczenia woli. Taki wymóg dopiero spełniała pisemna informacja o możliwości podpisania aneksu do umowy według wzoru określonego w uchwałach Zarządu (...) z dnia 28 lutego 2008 roku i Rady (...) z dnia 29 lutego 2008 roku, której rozsyłanie zakończyło się w dniu 11 kwietnia 2008 roku. Z tą też datą w przekonaniu Sądu należy łączyć wykonanie decyzji Prezesa UOKiK.

Rozważenia zatem wymaga kwestia określenia okresu do kiedy należało decyzję wykonać z uwzględnieniem czasu niezbędnego adresatowi do spełnienia nałożonego obowiązku.

Sąd stanął na stanowisku, że umożliwienie klientom dotychczasowym i przyszłym zawarcia umowy, która nie będzie zawierała kwestionowanych decyzją Prezesa UOKiK nr (...) uregulowań ograniczających konkurencję i będzie usuwała stan niezgodności z prawem wymagało opracowanie i przyjęcie przez powoda zasad zbiorowego zarządu prawami autorskimi i skierowanie do klientów odpowiedniego oświadczenia woli. Sąd uznał, że do przyjęcia w/w zasad wystarczyła uchwała Rady i Zarządu Stowarzyszenia Autorów (...).

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd nie znajduje argumentów do stwierdzenia, że okres dwóch miesięcy był niewystarczający do wykonania decyzji. Za takim przyjęciem nie przemawiają okoliczności organizacyjne w tym statutowy tryb wprowadzenia zmian przyjęty u powoda. Przeszkodą nie są również podnoszone przez powoda trudności z rozesłaniem pisemnej informacji o możliwości podpisania aneksu z uwagi na dużą liczbę odbiorców. Powód nie wykazał poza tym by opracowanie takiej informacji było w szczególności utrudnione np. poprzez nieszablony charakter wymagający osobnego opracowania. Opracowanie i rozesłanie takiej informacji nie mogło być zatem przeciągnięte w czasie zwłaszcza, że dostarczaniem korespondencji zajmują się w zasadzie podmioty zewnętrzne.

Mając to na względzie Sąd przyjął, że ustalony przez Prezesa UOKiK okres dwumiesięczny liczony od dnia 29 listopada 2006 roku na wykonanie decyzji był wystarczający. Należy zatem uznać, że w okresie pomiędzy datą, którą wyznaczał upływ dwumiesięcznego terminu na wykonanie decyzji a datą 1 1 kwietnia 2008 roku powód dopuścił się zwłoki w wykonaniu decyzji. Był to więc okres 437 dni, jakie upłynęły od dnia 31 stycznia 2007 roku do dnia 1 1 kwietnia 2008 roku.

Nie znajduje zarazem uznania w ocenie Sądu forsowany przez powoda pogląd, że Prezes UOKiK nic powinien wymierzać kary pieniężnej za okres do czasu wydania wyroku Sądu Najwyższego powiększony o czas, w którym, realistycznie rzecz biorąc, decyzja Prezesa UOKiK mogła zostać wykonana przez powoda.

Należy zaznaczyć, że decyzję Prezesa UOKiK należało wykonać niezwłocznie po wydaniu prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji (przy przyjęciu, że wystarczającym był okres dwóch miesięcy), a nie zwlekać, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie, z podjęciem właściwych czynności do momentu wydania wyroku przez Sąd Najwyższy.

Zarzut naruszenia art. 106 § 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2006r., Nr 90, poz. 631 z późn. zm.) w ocenie Sądu pozbawiony

jest podstaw ponieważ uchwały Zarządu i Rady (...) z dnia 12 i 14 grudnia 2007 roku nie stanowiły wykonania decyzji Prezesa UOKiK Brak było bowiem właściwego oświadczenie woli kierowanego do klientów (...), które to mogło dopiero oznaczać wykonanie decyzji.

W ocenie Sądu stawianie zarzutu naruszenia w/w przepisu mogłoby mieć podstawę w sytuacji gdyby po podjęciu tych uchwał skierowano właściwą informację do klientów powoda. Wówczas można byłoby twierdzić, że Prezes UOKiK nie zakwalifikował takich czynności jako wykonanie decyzji. Gdyby przyjąć hipotetycznie, że te uchwały odpowiadały warunkom decyzji nr (...) to i tak Prezes UOKiK nie mógłby ich zakwalifikować jako jej wykonanie ponieważ, jak już zaznaczono, brak było czynnika sprawczego w postaci skierowania odpowiedniego oświadczenia woli.

Zdaniem Sądu, Prezes UOKiK w decyzji nr (...) wyraził tylko ocenę, która w żadnej mierze nie wpływała na sytuację powoda. Nic na tej bowiem podstawie Prezes UOKiK oparł decyzję co do zwłoki w wykonaniu decyzji a w konsekwencji nałożenia kary. Zdaniem Sądu już przez to Prezes UOKiK nie naruszył art. 106 §3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Ponadto należało zważyć, że stosownie do treści art. 106 § 3 w/w ustawy regulują inną materię niż podnoszoną przez powoda. Przepis ten przewiduje, że organizacja zbiorowego zarządzania nie może, bez ważnych powodów, odmówić podjęcia zarządzania prawem autorskim lub prawem pokrewnym. Nie dotyczy natomiast odmowy przez organizację zbiorowego zarządzania zawężenia przez autora zakresu powierzenia zarządu prawami. Z tego też względu Sąd uznał, że Prezes UOKiK nie naruszył tego przepisu.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 7 k.p.a. i art. 233 k.p.c.

W ocenie Sądu, powód powinien był przystąpić do wykonania decyzji niezwłocznie i bezpośrednio po dniu oddalenia apelacji przez sąd drugiej instancji. Okres zaś dwumiesięczny był wystarczający do wykonania decyzji. Z ustalonego stanu faktycznego wynika zaś, że komisję mającą na celu pracę nad zmianą treści umowy o wykonanie zbiorowego zarządu prawami autorskimi powołano po niemal pięciu miesiącach po oddaleniu apelacji przez sąd drugiej instancji. Wcześniej miały miejsce bliżej nieokreślone niesformalizowane dyskusje na temat przewidywanych skutków decyzji Prezesa UOKiK i prace o charakterze analityczno- konsultacyjnym bez wyraźnego efektu działania. Wstępne projekty zmian zasad powierzania praw autorskich do zbiorowego zarządzania przez (...) zostały opracowane prawie rok od daty oddalenia apelacji przez sąd drugiej instancji. Zmiany zasad powierzania praw autorskich

do zbiorowego zarządzania w formie uchwał po raz pierwszy przyjęto w dniu 12 i 14 grudnia 2007r. zaś ostateczne przyjęcie zmian ww. zasad nastąpiło po piętnastu miesiącach. Wykonanie decyzji nastąpiło dopiero po siedemnastu miesiącach od momentu kiedy zaistniał taki obowiązek usankcjonowany wyrokiem sądu drugiej instancji.

Powyższe świadczy, że zachowanie powoda przy wykonywaniu decyzji było długotrwałe, opieszale i uporczywe. Było również umyślne, ponieważ powód powinien był wiedzieć, że wyrok sądu drugiej instancji był prawomocny. Inaczej skarga kasacyjna, którą powód wniósł byłaby niedopuszczalna. Nadto powód korzystał przy wnoszeniu skargi kasacyjnej z fachowej pomocy prawnej z uwagi na przymus adwokacko-radcowski. Świadczy to o tym, że powód musiał mieć wiedzę co do obowiązku wykonania decyzji Prezesa UOKiK.

Zwlekanie z wykonaniem decyzji Prezesa UOKiK wpływało również na stopień zagrożenia interesu publicznego. Po pierwsze- stwierdzono naruszenia w decyzji (...) miały powszechny charakter i dotyczyły dużej liczby osób, co sam stwierdził powód podając liczbę osób, do których rozesłał pisemną informację. Po drugie-przez długi czas pozostając zwłocę stosował praktykę ograniczającą konkurencję.

Powód był nadto uprzednio prawomocnie uznany za odpowiedzialnym za naruszenie zakazu praktyk ograniczających konkurencję. Zdaniem Sądu okoliczność, iż powód pozostawał w zwłoce z wykonaniem decyzji oznaczało działanie w sposób godzący w w wolność konkurencji. Było więc to samo dobro chronione prawem co dobro, którego naruszenie stwierdzono uprzednio decyzją.

Nadto, jeżeli kara wymierzana jest w granicach przewidzianych ustawą to uwzględnienie przy jej wymiarze potencjału ekonomicznego również jest uzasadnione. Kara w ocenie Sądu może wtedy realizować funkcję prewencyjną i represyjną a przez to osiągać cele, dla których jest nakładana.

Według orzeczenia SN z dnia 6 grudnia 2007r. (sygn. akt III SK 16/07) (...) jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, świadczącym na rzecz twórców i na rzecz użytkowników praw autorskich usług, za które pobiera wynagrodzenie w postaci opłat uiszczanych przez użytkowników praw autorskich. Nic jest zasadne, zatem twierdzenie powoda, że (...) działa jako organizacja o celach niezarobkowych. Jego działalność jest bowiem odpłatna.

Wskazane wyżej okoliczności wpływające na zaostrzenie odpowiedzialności powoda Prezes UOKiK wziął pod uwagę. Prezes również jako okoliczność łagodzącą potraktował fakt, iż przed wydaniem zaskarżonej decyzji powód wykonał decyzję nr (...). Wysokość

kary pieniężnej nałożonej na powoda nie została, więc ustalona dowolnie lecz zgodnie z art.

111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Oznacza to, że chybiony jest zarzut naruszenia art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. / an. ~ k.p.a. i art. 233 k.p.c.

W przekonaniu Sądu pozwany również nie dopuścił się naruszenia prawa procesowego tj. art. 6 k.p.a. i art. 8 k.p.a. w zw. z art. <83 ustawy o ochronie konkurencji konsumentów'.

Jak już Sąd zaznaczył pomiędzy datą, którą wyznaczał upływ dwumiesięcznego terminu na wykonanie decyzji a datą 11 kwietnia 2008r. powód dopuścił się zwłoki w wykonaniu decyzji. Prezes UOKiK jest zaś organem ustawowo umocowanym do nakładania kar pieniężnych w razie ustalenia zwłoki w wykonaniu jego decyzji, co też w przedmiotowej sprawie pozwany uczynił. Prezes UOKiK wymierzył ją w wysokości 1.000 euro za każdy dzień zwłoki opierając się na przesłankach zarówno zaostrzających jak i łagodzących wymiar kary. Przy wymiarze kary Prezes UOKiK stosował ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów, według której mógł ją wymierzyć do kwoty 10 000 euro za każdy dzień zwłoki. Prezes UOKiK decyzję o nałożeniu kary szczegółowo uzasadnił przytaczając okoliczności taktyczne i przepisy prawa.

Kara została, więc wymierzona zgodnie z przepisami prawa i była uzasadniona. Prezes UOKiK nie mógł więc naruszyć wyrażonej w art. 6 kpa zasady działania organów administracji publicznej na podstawie prawa podobnie jak określonego w art. 8 kpa obowiązku prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli.

Z powodów wskazanych wyżej Sąd uznał, że Prezes UOKiK nie naruszył art. 7 kpa w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 233 kpc w

zw. z art. 84 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes UOKiK prawidłowo bowiem ustalił datę powstania obowiązku niezwłocznego wykonania decyzji (...) jak również i to, że nie była wykonana do dnia 11 kwietnia 2008r. Ustalenie przez Prezesa UOKiK co do tego, że ww. decyzja nie została wykonana niezwłocznie było również prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione, przez powoda odwołanie na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania postanowiono stosownie do wyniku sporu na zasadzie art. 98 i art. 99 k.p.c.

^SO Maria Witkowska